

om, at samtlige ærede Medlemmer, hvis de vil sammenligne det ærede Medlem Hr. Hedegaard med mig, vil være klar over, hvem denne Bemærkning er møntet paa.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sagde: Det er dog ingen Ulykke, at der gøres Indrømmelser overfor andre Partier; hvad var det, man gjorde i Krigstiden? Blev der da ikke gjort Indrømmelser ikke alene overfor et Parti, men overfor flere? Er det noget forkasteligt? Det er rigtigt, at i Krigstiden, under de ekstraordinære Forhold, blev der gjort Indrømmelser fra det Partis Side; jeg tilhører, overfor alle Partier. I disse Aar fandt der et Samarbejde Sted mellem Partierne, som man aldrig før her i Landet har set noget tilsvarende til. Det tror vi var godt under de ekstraordinære Forhold, og det er det, vi har tilladt os Gang paa Gang at indbyde til under de nuværende Forhold. Det er ogsaa en Tale, som ikke er helt uden Sangbund i Venstres egen Lejr. Det er ikke saa mange Dage siden, at det største af Venstres Provinsblade skrev, at det var ikke at foragte, at man kunde faa de andre Partier med til Importreguleringen, medens man derimod ikke kunde faa dem med til denne store Toldforhøjelse. I øvrigt maa jeg bemærke, at efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem begrundede sin Afstemning i Aften, kan man rolig sige, at der ikke nogen Sinde for ham vil være nogen Grænse for, hvor langt han i sin Afstemning kan komme bort fra sin personlige Opfattelse af Spørgsmaalene.

En anden Bemærkning af det ærede Medlem var lige saa interessant, som den i Virkeligheden var urigtig. Det ærede Medlem sagde, at han fandt, at Importreguleringen nu en Gang var den værste Form for Toldbeskyttelse. Jeg maa paa Forhaand sige, at det kan jeg ikke tro, det ærede Medlem alvorligt mener. Vi maa huske paa, at paa det Tidspunkt, da Venstre første Gang skulde vælge mellem Importregulering og Toldbeskyttelse, da valgte Venstre Importreguleringen; og jeg kan dog ikke tænke mig, at dette Parti vilde vælge det mest beskyttelsesvenlige Forslag, og navnlig ikke, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som jo kun kan stemme for det, der foreligger her i Aften, ved at begaa Vold overfor sig selv, en Gang har stemt for noget, der var endnu mere beskyttelsesvenligt. Men det viser sig ogsaa ved at betragte de Udtalelser; det ærede Medlem kom med, at han var ganske paa Vildspor. Det ærede Medlem siger: Hvad er det da, der sker ved den Ordning, der nu gennemføres, som er værre end Importregulering? Jeg tager et

konkret Eksempel; 100 000 Par Støvler, som indføres fra Czekoslovakiet. Det, der sker under Importreguleringen, er, at de indføres uden en Øres Fordyrelse til Konkurrence med Hjemmemarkedet. Det, der sker ved den nye Ordning, er, at hvert Par betales med 4 Kr. mere. Virker Ordningen prohibitivt, maa de, der før købte disse czechoslovakiske Støvler under Importreguleringen, købe de dyrere danske Støvler. Saaledes virker det. Det er derfor ogsaa en ganske falsk Opfattelse, naar det ærede Medlem mener, at Importreguleringen ikke virker konkurrerende. Jeg vil bede det ærede Medlem se efter i Aftenbladene i Dag; i „Berlingske Tidende“ staar der en stor Annonce fra en czechoslovakisk Fabrik, der skriver: Køb Fodtøj nu, inden Toldforhøjelsen kommer. Men hvad vil det sige? Det vil sige, at der under Importreguleringen er en Konkurrence, som falder bort, naar Toldforhøjelsen kommer. Den Slags smaa praktiske Ting skulde det ærede Medlem lægge Mærke til, saa vilde han ikke komme med den Slags Bemærkninger, der er sagligt ganske ubegrundede. Derfor har ikke det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen Ret, men derimod det ærede Medlem Hr.strup, da han i Valutakommissionen udtalte, at naar han havde Valget mellem Importregulering og Beskyttelse, valgte han Importregulering. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har jo en Gang været ude for det Valg og valgte rigtigt den Gang.

For øvrigt maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Pinstrups Udtalelser, at de kunde selvfølgelig kun glæde mig, fordi de viste Rigtigheden af, hvad jeg tillod mig at sige forleden, at der foreligger ikke nogen som helst Grund til at bebrejde det ærede Medlem Hr. Pinstrup noget for hans Stilling overfor dette Lovforslag, og jeg er ganske enig med ham i de Udtalelser, han fremsatte om, at han kunde tiltræde Luksusbeskatning i og for sig, men en Luksus-skat skulde nu en Gang gaa i Statskassen, den skulde ikke betyde en Særrettighed, der skabtes. Det er en god demokratisk Grund-sætning. Og ingen her i dette høje Ting har hævdet denne Opfattelse saa stærkt som den nuværende højtærede Finansminister. Naar man læser Toldkommissionsbetænkningen af 1896 igennem, vil man se, at der begrunder den nuværende Finansminister udmærket netop dette Punkt, hvorledes en Luksusbeskatning aldeles ikke gør det berettiget at indføre forøget Beskyttelse for de Producenter, der frembringer Luksusvarer.

Der var ikke noget som helst underligt i, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup efter